

AQLI ZAIF BOLALAR YAKKA MASHG‘ULOTDA O‘YIN FAOLIYATIDAN FOYDALANISH XUSUSIYATLARI

Jo‘rayeva Mehribonu Muhitdin qizi

*Buxoro viloyati Romitan tumani alohida ta'limga ehtiyojlari bo'lgan aqli zaif bolalar
uchun ixtisoslashtirilgan 26-sonli maktab-internati o'qituvchisi*

Annotatsiya: *Ushbu bolalarni aqli zaif bolalar yakka mashg‘ulotda o‘yin faoliyatidan foydalanish xususiyatlari bo‘yicha ishlarning samaradorligini oshirishga ilmiy yondashuvlar asosida nutq faoliyati motivatsiyasini boyitish.*

Tayanch so‘zlar va iboralar: *O‘yinning ko‘pgina konsepsiyalari mavjud bo‘lib, buyuk psixolog va pedagoglar, istak-hohishlarni ro‘yobga chiqarish vositasi, Syujetli-rolli o‘yinlardan tashqari aqli zaif bolalar didaktik va harakatli o‘yin, psixologik o‘rganish, ta‘lim, hissiy aloqa.*

Аннотация: *Обогащение мотивации речевой деятельности этих детей на основе научных подходов к повышению эффективности работы по особенностям использования игровой деятельности на индивидуальных занятиях детей с умственной отсталостью.*

Ключевые слова: *Существует множество концепций игры, великие психологи и педагоги, средства исполнения желаний, дидактические и подвижные игры для умственно отсталых детей, психологическое обучение, образование лим, эмоциональная связь.*

O‘yin faoliyati - bolalar hayotida alohida mazmunga ega. O‘yinni «hayot yo‘ldoshi» sifatida qabul qilish lozim. Aqli zaif bolalar hayotida u asosiy mazmunni tashkil qilib, yetakchi faoliyat sifatida turtib chiqadi, mehnat va o‘qish bilan chambarchas bog‘liqdir. Ko‘pincha jiddiy voqeyalar bolada o‘yin shaklini egallaydi. Bu shaxsning barcha tomonlarini o‘ziga jalb qiladi: bola harakatlanadi, gapiradi, idrok qiladi, fikrlaydi; o‘yin davomida uning tasavvuri va boshqa psixik jarayonlari faollashadi. O‘yin – bu erkin va mustaqil faoliyat bo‘lib, bolaning shaxsiy tashabbuskorligi bilan yuzaga keladi, hamda faol ijodiy xarakter, yuksak emotsional mazmunga boyligi bilan ajralib turadi.

O‘yinning ko‘pgina konsepsiyalari mavjud bo‘lib, buyuk psixolog va pedagoglar tomonidan yaratilgan, turli xil nazariy vaziyatlarda turadigan va turli xil yo‘nalishdagi o‘yinlar.

O‘yin haqida V.Shtern o‘z fikrini bayon etadi: «Erkin, birdan-bir maqsadli faoliyat – agar biz o‘yin jarayonida ong holatini xarakterlash istagi paydo bo‘lsa, o‘yinni aynan shunday ta‘riflash joiz. Bu yagona maqsadli faoliyat hisoblanadi, ya‘ni o‘zi bilan o‘zi qoniqib, o‘ziga tegishli bo‘lmagan – «ishga» qarama-qarshi bo‘lgan maqsadlarga yo‘naltirilmagan bo‘ladi. O‘ynayotganning ongida o‘yinning maqsadi o‘yinning tugashiga kelib batamom muvaffaqiyatga erishilgan bo‘ladi. O‘yin ong tomonidan atroflicha ko‘rib chiqilsagina, bu fikr to‘g‘ri bo‘lishi mumkin. Aksincha agar o‘yinga «o‘z ongida hosil

bo‘lgan tasavvurlariga qaramay, hayotiy vazifa» sifatida qaralsa, o‘yin quyidagi maqsadlarga egaligi aniqlanadi, ya’ni bular o‘yin chegarasidan chiqadigan maqsadlardir: rivojlanib kelayotgan qobiliyatlar hamda yuzaga keluvchi jiddiy funksiyalarning ongsiz mashqlarining mustaqil shakllanishi kabi maqsadlar».

K.Koffkaning o‘yin haqidagi tasavvurlarini ko‘rib chiqamiz. U uchun o‘yin bola dunyosi (kattalar dunyosiga qaraganda o‘ziga xos va kattalar dunyosi nuqtai nazaridan qaraganda tushunarsiz bo‘lgan dunyo)ning namoyon bo‘lishida juda muhim hisoblanadi. O‘yin faoliyati tarbiyaning alohida bir tizimiga tegishli bo‘lib, bu tizim boshqa tizimlar qatorida mavjuddir. Bola ong tizimi tarbiya tizimlari bilan mos keladi, ular bir-biridan mustaqil ravishda, faqatgina dinamik tomondan bog‘liq bo‘ladi. Koffka o‘yinni bolaning alohida o‘ziga xos sifatlarga ega bo‘lgan dunyosining namoyon bo‘lishi sifatida tahlil qiladi.

Kattalar dunyosini o‘zlashtirish qonun-qoidalari, kattalar hayotiga tayyorlash va boshqalar nuqtai nazaridan qaralishi noto‘g‘ri. Shunday bo‘lsa, bu o‘ynayotgan bolaning dunyosini mustaqil paydo bo‘lishi deb muhokama qilgan bo‘lar edik. J.Piaje ham xuddi shunday qarashga ega. Piajening ishlari shunga asoslanganki, bolaning ichki dunyosi o‘z qonun-qoidalariga asosan qurilgan bo‘lib, u kattalar dunyosining qonun-qoidalaridan butunlay farq qiladi. Piaje «Bolaning nutq va tafakkuri» nomli ilmiy ishida bolaning ongi, misol uchun, bir vaqtning o‘zida ikkita turli xil, birin-ketin joylashgan dastgohlarda tikayotgandek bo‘ladi, - degan fikrni bildirgan. Hayotning dastlabki yillarida olib borilgan ish juda muhim hisoblanadi. Bu bolaning o‘ziga bog‘liq bo‘lib, u atrofidagi barcha o‘zini qondira oladigan narsalarni o‘ziga jalb qiladi va sintezlaydi. Bular – hohish- istaklar, injiqliklar, o‘yinlar. Keyinchalik esa, aksincha, ijtimoiy doira tiklanadi, bunda borgan sari bolaning ta’siri sezila boshlaydi. Bu – mantiqiy nutq, bir so‘z bilan aytganda reallik. Z.Freydning o‘yin haqidagi qarashlarini o‘rganib chiqamiz. Freyd bolalar o‘yining tabiatini tushuntiradi, bunda u birinchi navbatda iqtisodiy nuqtai nazardan qaraydi, ya’ni mamnuniyat qabul qilish maylini asos deb biladi. Z.Freyd yozishicha: «Bolalar hayoti davomida o‘zlarida qolgan taassurotlarini o‘yinda ham qaytarishadi, bu taassurotlar kuchidan ular qattiq ta’sirlanadilar, boshqacha qilib aytganda ular vaziyat ustidan to‘la hukmronlik qiladilar. Bizga ma’lumki, boshqa tomondan butun o‘yin ularning hohish-istaklari ostida amalga oshadi, bu istak ularning tezroq katta bo‘lishlarini va barcha hatti-harakatlari xuddi kattalarnikidek bo‘lishini hohlaydilar».

Psixologiyada o‘yin 30-yillardan beri o‘rganib kelinayotgan bo‘lib, shu bilan birga psixologlar aynan bolalar o‘yinini tushunishga harakat qilishgan, buning uchun ular individning atrof-muhit bilan o‘zaro munosabatining xususiyatlariga asoslanganlar. L.S.Vigotskiy ta’kidlashicha, o‘yinni tushunish uchun maktab yosh davrida namoyon bo‘ladigan yangi ehtiyojlar va sabab (motiv)larni anglay olish lozim. Bu davrda bolada bir qator turli xil amalga oshmaydigan g‘oya va hohish-istaklari paydo bo‘ladi. Shuning bilan birga istagiga darhol erishish g‘oyasi unda saqlangan bo‘ladi. Aqli zaif bola tilak, hohish-istaklarini hayolan amalga oshirish qobiliyatiga ega. Shundan kelib chiqqan holda, bola nega o‘ynaydi degan savolga, amalga oshmaydigan orzu-istaklarning hayolan, tasavvur qilish orqali amalga oshirish maqsadi turgan bo‘ladi, - deb javob berish lozim.

O‘yin bu istak-hohishlarni ro‘yobga chiqarish vositasi bo‘lib, ammo yagona istak emas, balki umumlashgan istaklardir. Vigotskiy o‘yin mezoni bo‘yicha, unda soxta vaziyatlarni hosil qilishni tavsiya qilib, uning fikrlashicha bu qoidalar bilan uzviy bog‘liqdir. Soxta vaziyat – o‘yin, real vaziyatlardan farqi shundaki, «real hayotda mavjud bo‘lgan narsa bola nazaridan chetda qoladi, lekin o‘yinda hatti-harakatlarni belgilab beruvchi qonun-qoidalarni bildiradi».

Bola rivojlanishida o‘yin roli katta ahamiyatga ega bo‘lib, u quyidagilarga bog‘liq: soxta vaziyatdagi hatti-harakat bolani vaziyatli aloqadorlikdan ozod etadi, bola o‘yindagi vaziyatni ko‘rishga emas, balki uni fikrlash, bilish, idrok qilishga o‘rganadi.

O‘yin jarayonida bola predmetlarning mazmun-mohiyatini ulardan ajralgan holda tushunishga, anglashga harakat qiladi, lekin bir vaqtning o‘zida mavjud predmet orqali u faqatgina mavjud harakatni bajaradi, bu bilan biz bola predmet bilan emas, balki uning mohiyati bilan ishlashni boshlaydi demoqchimiz. Lekin ular bilan biron bir harakat qilmoqchi bo‘lsa, u albatta bevosita shu predmetdan foydalanadi, uning mazmunini esa faqatgina maktab yoshida to‘liq anglay oladi.

Vigotskiy maktab yosh davrida o‘yin faoliyati ustunlik qiluvchi faoliyat deb hisoblaydi. Hayotning asosiy vaziyatlarida bola o‘zini o‘yindagidan farqli ravishda mutlaqo o‘zgacha tutadi. Biroq o‘yin bola rivojlanishiga asosiy zamin yaratadi. O‘yin jarayonida bola har doim o‘zidan balandda, o‘zining har doimgi hatti-harakatlardan yuksakroq darajada bo‘ladi, boshqacha qilib aytganda u o‘zidan bir pog‘ona yuqoriroq bo‘ladi.

Shuning uchun ham maktab yosh davrida o‘yin faoliyati yetakchi rolni o‘ynaydi. Shunday qilib, Vigotskiy o‘yinining qoq markazi sifatida, soxta vaziyatlarni ajratib chiqaradi. Aynan bu soxtalik bola ongini qay darajadiligini yaqqol ko‘rsatadi. Ushbu fikr D.B.Elkonin teoriyasi asosini tashkil qilib, «O‘yin psixologiyasi» kitobida aniq ifodalangan. Elkoninning o‘yin haqidagi fikri «Inson o‘yini – bu shunday faoliyatki, samarali faoliyatning bevosita shart-sharoitlari natijasida insonlar orasida ijtimoiy munosabatlar hosil bo‘ladi». O‘yinni tahlilida, uni alohida qobiliyatlar (idrok, xotira, tasavvur va b.) yig‘indisiga joylashtirish mumkin, hamda bu qobiliyatlarning solishtirma og‘irligini va rivojlanishini o‘rganib chiqish lozim. Lekin bunday tahlil o‘yin tabiati va sifatining o‘ziga xosligini tushunishga yordam bera olmaydi. Umumiy xususiyatga ega birliklarni ajratib chiqish zarur. Ushbu birlik roldir. Aynan rol va u bilan organik jihatdan bog‘liq bo‘lgan hatti-harakatlar rivojlangan o‘yin shaklining birligi hisoblanadi.

D.B.Elkoninning aytishicha, rolli o‘yinlar tarkibiga syujet va mazmun kiradi. Syujet – bu voqelikning sohasi bo‘lib, o‘yin jarayonida bola tomonidan aks ettiriladi. Mazmun hatti-harakatning markaziy xarakterli momenti hamda bolalarning kattalar, ularning mehnati va ijtimoiy hayot orasidagi munosabati sifatida bola tomonidan aks ettiriladi. Rolli o‘yinning rivojlangan, kengaygan shaklining mazmuni predmet va undan insonning foydalanishi emas, balki ushbu predmetlar orqali kattalarning amalga oshiradigan xatti-harakatlari bo‘lib hisoblanadi.

O‘yin faoliyati bola hayotida, uning jismoniy, ruhiy, aqliy kamolatga yetishida muhim vositalardan biri hisoblanadi. O‘yin orqali aqli zaif bolalar tafakkur, tasavvur, xotira, diqqati

kabi barcha psixik jarayonlari rivojlanadi va atrof - muhit haqidagi bilimi yanada kengayib boradi. Maktab faoliyatida o‘yin faoliyatidan to‘g‘ri va unumli foydalanish, har bir o‘tkaziladigan mashg‘ulotlar va sayr faoliyatining samaradorligini oshirib boradi.

O‘yin aqli zaif bolaning psixologik ko‘rinishiga rivojlantiruvchi ta’sir ko‘rsatuvchi, eng yaqin rivojlanish sohasini ta’minlovchi yetakchi faoliyat bo‘lishi kerak.

Aqli zaif bolada mustaqil, ketma-ketlikka amal qilgan holda o‘yin tashkil etishini sekinlashtiruvchi sabablar ichidan, avvalambor, asosiysini – bosh miya po‘stlog‘i integrativ funksiyasining rivojlanmaganligini ajratib ko‘rsatish kerak, shu sabab kattalar bilan emotsional ish yuzasidan muloqot, statik funksiyalar, nutqni o‘zlashtirish muddatlari kechikishini keltirib chiqaradi. O‘yinni tashkil qilishga bola rivojlanishi uchun zarur pedagogik sharoitlarning yo‘qligi ham salbiy ta’sir qiladi, buni ayniqsa, maktab yoshigacha bo‘lgan aqli zaif bolalarni kuzatish mumkin. Zarur yangi emotsional taassurotlardan mahrum aqli zaif bola - oligofren shaxslar, predmetlarning tor doirasi bilan tanish; uning hayoti cheklangan bir xillikda kechadi. Shu tariqa undagi mavjud organik nuqsonga atrof olam haqidagi nochor va ba’zan buzilgan tushunchalar qo‘shiladi.

Kichik yoshdagi aqli zaif bolalar inklyuziv maktab ta’limiga kelganlarida, odatda, umuman o‘ynashni bilmaydilar, ular o‘yinchoqlarning funksional belgilanishidan qat’iy nazar bir xillikdagi amallarni bajaradilar. Bola uzoq vaqt davomida kubik, o‘rdak, mashinani bir xillikda taqillatib o‘tirishi mumkin.

Bunda ayniqsa, qo‘g‘irchoqqa bo‘lgan munosabat e’tiborga molik, u xuddi boshqa o‘yinchoqlardek qabul qilinadi. Qo‘g‘irchoq shodon tuyg‘ularni paydo qilmaydi va odam o‘rinbosari sifatida qabul qilinmaydi. Jonivor-o‘yinchoqlar ham aqli zaif bolada qiziqish xislarini uyg‘otmaydi. Ular bilan bajariladigan amallar xuddi kubik va mashinalardagidek bo‘ladi. O‘rgatilmagan aqli zaif bolalar orasida o‘yinchoqning ta’mini “tatib” ko‘rishni yoqtiradiganlari ham uchraydi. Ular rangli kubikning bir qismini tishlab uzib olmoqchi bo‘ladilar, matryoshkani yalaydilar. O‘yinchoqlar bilan bu kabi amallar asosan chuqur aqli zaif bolalarga xos, lekin bir qator holatlarda ular shunchaki o‘yinchoqlar bilan o‘ynay bilmaslik, ularni funksional belgilanishi bo‘yicha qo‘llay olmaslik natijasi ham bo‘ladi.

Aqli zaif bolalarning aksariyat qismida amallar bilan birgalikda jarayonli harakatlar ham kuzatiladi, bunda bola uzluksiz bir xil o‘yin jarayonini takrorlaydi: qo‘g‘irchoqni yechintirib-kiyintiradi, kubiklardan qurilma yasab- buzadi; idish-tovoqlarni olib joyiga qo‘yadi.

Maktab faoliyatida tarbiyalanmagan maktab yoshigacha aqli zaif bolalarning o‘ziga xos tomoni ularning noadekvat harakatlar bajarishidir. Bunday harakatlarni na mantiq, na o‘yinchoqning funksional belgilanishi bilan tushuntirish mumkin, ularni zinhor normal bola o‘yinida kuzatish mumkin bo‘lgan o‘rinbosar predmetlarni qo‘llash bilan adashtirmaslik kerak. Normal maktab yoshigacha bola jon-jon deb qoshiq o‘rniga tayoqcha, sovun o‘rniga kubik va x.k. ishlatadi. Bunday harakatlarni o‘yin talablari taqozo qiladi va bu uning oliy darajada rivojlanayotganini ko‘rsatadi. Lekin aqli zaif bolalarda aynan shunday o‘rinbosar predmetlarni ishlatish harakatlari umuman uchramaydi.

O‘yin jarayonida intellektual kamchiliklarga ega bolalar o‘yinchoqlarni ovoz chiqarmay, jimgina o‘ynaydilar, ba‘zi-ba‘zida alohida emotsional tovushlar chiqaradilar, ba‘zi o‘yinchoq yoki harakatlar nomini ifodalovchi so‘zlarni talaffuz qiladilar. O‘rgatilmagan aqli zaif bola o‘yinchoqlardan tez charchaydi. Uning o‘ynash davomiyligi odatda o‘n besh daqiqadan ortmaydi. Bu narsa o‘yinchoqlarga bo‘lgan haqiqiy qiziqish yo‘qligidan dalolat beradi.

Inklyuziv ta’limda aqli zaif bolalarda o‘yin yetakchi o‘rinni egallay olmaydi va albatta psixik rivojlanishiga ta’sir qila olmaydi.

Bunday ko‘rinishda o‘yin anomal bola rivojlanishidagi nuqsonlarni korreksiyalash va kompensatsiyalash vositasi bo‘la olmaydi. Aqli zaif bolalarga ta’lim va tarbiya berish dasturida “O‘yin” bo‘limiga markaziy o‘rin ajratilishi bejiz emas. Bu bilan o‘yin faoliyatining bola rivojlanishini boyitish, anomal bola psixikasidagi turli nuqsonlarni korreksiyalash va kompensatsiyalash, maktabda o‘qishga tayyorlashdagi ahamiyati ko‘rsatilgan.

Ma’lumki, bolaning o‘yin faoliyati ko‘p qirrali, o‘yinlar ham turli-tuman. Ularning orasida asosiy o‘rinni syujetli-rolli o‘yinlar egallagan. Uning bola rivojidadagi alohida rolini hisobga olgan holda, dastur aqli zaif bolada bosqichma- bosqich syujetli-rolli o‘yin mexanizmini shakllantirishga e’tibor qaratadi.

Defektolog-o‘qituvchi oldida aqli zaif bolalarni o‘yinlar olamiga asta-sekin olib kirish, unga turli o‘yin jarayonlarini, tengqurlari bilan muloqot qilishning turli vositalarini o‘rgatish vazifasi yotadi.

Syujetli-rolli o‘yinlardan tashqari aqli zaif bolalar didaktik va harakatli o‘yinlarni ham o‘rganadilar.

Didaktik o‘yinlar ayni vaqtda bolalarni o‘qitishning shakli hisoblanadi. Uning xalq pedagogikasidagi kelib chiqishi o‘yinlarning qo‘shiqalar bilan, harakatlar bilan birlashishiga asoslangan ta’limiy o‘yinlarni yaratgan. Didaktik o‘yinda barcha strukturaviy elementlar, bolalarning o‘yindagi faoliyati uchun xarakterli bo‘lgan: maqsad, jamlanma, o‘yin faoliyati, qoida, natija jamlangan.

Lekin ular bir qancha o‘zgacha shaklni ko‘rsatadi va didaktik o‘yinlarning bolalarga ta’lim va tarbiyasidagi asosiy rolini sharoitga moslagan.

Didaktik topshiriqlarning mavjudligi o‘yinlarning ta’limiy xarakterini, uning tarkibini bolalarning kuchli aqliy faoliyatiga yo‘naltirilganini tasdiqlaydi. Didaktik o‘yinda mashg‘ulot davomida topshiriqning to‘g‘ridan-to‘g‘ri qo‘yilishidagi farqda u bolaning o‘yin topshirig‘i sifatida namoyon bo‘ladi. Didaktik o‘yinning asosiy ahamiyati shundaki, u bolaning fikri va nutqida mustaqillik va faollikni hosil qiladi.

O‘yin faoliyati har doim ham ko‘rinuvchan xarakterni yuzaga keltirmaydi. Bu to‘liq yo‘naltirilgan kuzatish, taqqoslash, ba‘zan oldingi o‘zlashtirilganlarni qayta eslash, o‘ylash jarayonlarini to‘liq ifodalovchi aqliy faoliyat hamdir. Murakkabligi bo‘yicha ular aqliy tarkib va o‘yin topshiriqlari, bolalarning yoshiga moslik darajalari turli xil va sharoitga moslashgandir.

Murakkabligi jihatdan ular turlicha va bosh mazmunning, o‘yin maqsadining darajasi bilan bolalarning yosh xususiyatlari bilan belgilanadi.

O‘yin harakatlarining hajmi ham turlichadir. Kichik guruhlarda – bu ko‘p xollarda takrorlanuvchi 1-2 ta harakatdan, kattaroq guruhlarda esa 5-6 ta harakatdan iborat. Katta maktab yoshdagilarning sport xarakteriga ega bo‘lgan o‘yinlardagi o‘yin harakatlari boshidanoq vaqt bo‘yicha taqsimlangan va ketma-ket amalga oshiriladi. Ularni o‘zlashtirgan bolalar maqsadga intilib, aniq, tez kelishgan holda o‘zlashtirilgan sur‘atda o‘yin vazifasini oladilar. Didaktik o‘yinlarning elementlaridan biri qoidalar hisoblanadi. Ular o‘rgatishning vazifasi va o‘yin mazmuni bilan belgilanadi va o‘z navbatida o‘yin harakatlarining xarakterini va usullarini aniqlab beradi, bolalarning xulqini, bolalar o‘rtasidagi va oligofernopedagog bilan o‘zaro munosabatlarni shakllantiradi va yo‘naltiradi. Qoidalar yordamida bolalarda o‘zgargan sharoitlarda mo‘ljal olish qobiliyati, bevosita istaklarni jilovlash ko‘nikmasi, emotsional – irodaviy zo‘riqishni namoyon qilishni ushlab tura olish shakllanadi. Buning natijasida o‘z harakatlari bilan boshqa o‘ynovchilarni boshqarish qobiliyati rivojlanadi.

O‘yin qoidalari o‘rgatuvchi, tashkil etuvchi va intizomiy xarakterga ega. O‘rgatuvchi qoidalar bolalar oldida kim, nimani va qanday qilish kerakligini ochishga yordam beradi: ular o‘yin harakatlari bilan munosabatda bo‘ladi, harakatlarning ro‘lini kuchaytiradi, bajarish usulini aniqlashtiradi. Tashkil yetuvchi qoidalar esa bolalarning o‘yindagi o‘zaro munosabatlarini, tartibni, ketma-ketlikni belgilaydi. Intizomiy qoidalar nimani va nima uchun qilish mumkin emasligi haqida ogohlantiradi.

Oligofernopedagog qoidalardan ehtiyotkorlik bilan foydalanishi, o‘yinni ular bilan zo‘riqtirmasligi, faqat zarur holdagina ularni qo‘llashi lozim. Ko‘p qoidalarni kiritish, ularni bolalarga majburan bajartirish salbiy natijalarga olib keladi. Haddan tashqari intizom bolalarda o‘yinga qiziqishni pasaytiradi, xatto o‘yinni buzadi, ba‘zan esa qoidalarni bajarishdan qochish maqsadida ayyorlikni keltirib chiqaradi. Didaktik o‘yin natijasi – shunchaki har qanday usul bilan erishilgan g‘alaba emas, balki bolalar tomonidan erishilgan bilimlarni o‘zlashtirish, aqliy faoliyat rivojlanishi, o‘zaro munosabatlardagi yutuqlar darajasining ko‘rsatkichidir. O‘yin vazifalari, harakatlari, qoidalari, o‘yin natijasi bir-biri bilan bog‘langan. Bu tarkibiy qismlardan birortasining yo‘qligi o‘yinning butunligini buzadi, tarbiyaviy ta‘sirini pasaytiradi.

Foydalanilgan adabiyotlar ro‘yxati:

1. M Ayupova “logopediya” Toshkent 2007 y
2. Muminova L. R., Shomaxmudova R. SH. “Imkoniyati cheklangan bolalarni individual-korreksion rivojlantirish dasturining metodik asoslari” -T., 2007
3. Akramova X. (2020). Замонавий мультимедиа воситаларидан фойдаланиш - муваффакият гарови . Архив Научных Публикаций JSPI, 1(12), 1-5. извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/3162

4. Akramova, X. (2020). Maktabgacha ёшдаги болалар билан олиб бориладиган ижтимоий педагогик фаолият технологияси. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(16), 1-5. извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/3994

5. Akramova, X. (2020). Mehnat darslarida aqli zaif bolalar nutqini o‘stirishning o‘ziga xosligi. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(16), 1-5. извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/4025